

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2023, č. j. MSK 143219/2023, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Ostravě **vrací** přeplatek na soudním poplatku v částce 1000 Kč.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v nepatrné části změněno rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

dne 7. 11. 2023, č. j. MMOP 130512/2023 ohledně záznamu bodů v registru řidičů, a ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.

2. Žalobce v žalobě obecně namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Dále obecně namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť každé oznámení policie o spáchání přestupku musí být porovnáno s předmětným rozhodnutím tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce označil za nesprávný názor žalovaného, že přestupce dává svým podpisem souhlas se správností rozhodnutí v blokovém řízení. K osmi blokům z konkrétních dat žalobce uvedl totožný zcela obecný, všeobjímající text, „napadající“ jednotlivé položky bloků (kolonky týkající se osoby přestupce, místa a času spáchání, popisu jednání, právní kvalifikace, formy zavinění, výše sankce, místa a data vydání, podpisu přestupce a oprávněné osoby), texty se liší jen uvedením různých ustanovení právních předpisů při kvalifikaci přestupku.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím, že žaloba je psána zcela obecně a šablonovitě, což je pravidlem u tohoto právního zástupce.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, správní orgán 1. stupně si vyžádal fotokopie příslušných podkladových rozhodnutí, žalobce se vyjádřil k podkladům ve správním spise. Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Ve vyjádření i v odvolání žalobce brojil pouze proti tomu, že v bloku ze dne 4. 12. 2019 není uvedena forma zavinění. V průběhu celého správního řízení žalobce nepředkládal žádné důkazní návrhy.
6. Ke zcela obecně formulovaným žalobním námitkám soud téměř nemá, co by uvedl, pouze zdůrazňuje závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Pokud žalobce namítal, že oznámení policie o tom, že měl spáchat přestupek, není způsobilým podkladem pro záznam bodů a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, pak soud s tímto souhlasí a k témuž závěru dospěl i NSS v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76; správní orgán 1. stupně tak i postupoval, k oznámení policie si vyžádal příslušná rozhodnutí a teprve poté ve věci rozhodl. Tato žalobní námitka tedy není důvodná. Pokud jde o roli podpisu přestupce na bloku, účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má za to, že údaje uvedené v bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.) či nejsou úplné, není jeho povinností blok podepsat. V souladu se zásadou, že právo svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal blok,

přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl, anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených.

7. K jednotlivým blokům soud připomíná konstantní judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34, rozsudek ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45) o tom, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení klást přehnané požadavky co do formálních náležitostí. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na který v žalobě odkázal sám žalobce, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Pokutové bloky byly blíže specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a s účinností od 1. 7. 2017 v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě ve formě příkazového bloku.
8. Krajský soud ověřil ze správního spisu, že všechny bloky uvedené v žalobě jsou, optikou výše uvedené judikatury, způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů. K bloku ze dne 4. 12. 2019 soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 5), s nímž souhlasí a nemá, co by k němu více dodal, zvláště za situace, kdy žalobce v žalobě nijak neargumentoval proti konkrétním závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí. K ostatním blokům soud znovu opakuje, že není jeho úkolem ani oprávněním za účastníka řízení domýšlet či dohledávat konkrétní okolnosti a důvody, které by měly svědčit jeho požadavku (srov. přiměřeně rozhodnutí NSS ze dne 7. 6. 2018 č. j. 1 As 170/2018-46).
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.).
10. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
11. Výrok III. rozsudku je odůvodněn § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když žalobce zaplatil soudní poplatek za rozhodnutí o odkladném účinku žaloby 2x 1000 Kč, namísto požadovaných 1000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. března 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu